

«найстрого да помни, чи е Той Государь, а всички те други Членове на Домочадіе то — *поддайлицы.*»

Сичко то това толко замѣчательно духовно завѣщаніе сега въ Бога почившаго Императора написано е отъ Него безъ сѣкакво предуготовленіе и отъ-рано направенъ планъ, но единственно по вдѣхновеніе то на чувства та, кои то изпълняваха Негова та душа. Но по това сѣщо то вдѣхновеніе, Той, като чи съ намѣреніе сачува за послѣдни те статіи начертаніе, кои то все подобръ и по-вѣрно изображавать черты те на всички те движенія, на всичко то состояніе на тая чиста Негова душа, просвѣщенна, стоплена съ вѣра и изпълнена съ непритворно Христіанско смиреніе.

«Благодара, казва Государь (ст. 31), на всички те кои то Са Мя любили, на всички те кои то Са Ми «служили. Прощавамъ на всички те, кои то Мя нена-«видѣха.»

«Моля (ст. 32) всички те, кои то Сѣмь безъ на-«мѣреніе огорчилъ, да Мя простатъ. Азъ бѣхъ чело-«вѣкъ съ всички те слабости, на кои то са челоуѣцы «те подчинени: трудихся да ся исправа въ онова, «какво лошаво у Себе знаехъ. Въ едно успѣвахъ, а «въ друго не; искренно моля да Мя простатъ.»

«Азъ умирамъ (ст. 33) съ благодарно сърдце, за «всички те добрини, съ кои то бѣше угодно Богу да «Мя награди въ тоя предходящій свѣтъ, *съ пламенна «любовь камъ наша славна Россія*, на коя то служихъ «споредъ крайно то Мое знаніе съ вѣра и правда; «жалѣя, що не могохъ да произведа онова добро, кое